

en aquest petit poble, hi ha un hostel on mengem estupendament. A les 22.30 h, ja som al llit, i és que portem dos dies veritablement durs. Compartim habitació amb un ciclista bilbaí que està socarrat pel sol i ha de rodar amb les cames embenades. També compartim habitació amb un xaval d'un poble de la província de Tarragona (l'Horta de Sant Joan) i amb un ontinyentí. Aquests dos, col·leguetes, fan el Camí junts. És hora de dormir; esperem que demà la cosa se suavitze. Bona nit!

Vinyes de la Rioja

Dia 7 d'agost de 2006 d. C.

Tercer dia de ruta. S'alça un bon dia, sense núvols. De ben segur que avui també farà bastant calor, però preferim la calor que no pas la pluja. Eixim de Ventosa a les 7.15 h amb unes barretes energètiques al cos ja que el bar, a aquestes hores, està tancat. Ens dirigim cap a Nàjera, a uns 10 quilòmetres. El camí és bo: alguna muntada però sense importància (Alto de San Antón). Són les 8.15 h, i arribem a Nàjera on prenem uns cafès i unes napolitanes per a desdjuniar. Estem tots bastant recuperats de les molèsties i l'esgotament. Ens posem de nou en marxa. El camí continua bé de ferm i sense excessives muntades: avui podem fer una bona mitjana i uns quants quilòmetres. Rodem entre grans extensions de vinyes, com no podia

El Camí i els seus peregrins

ser d'una altra manera: és la Rioja. A les 10.30 h, arribem a Santo Domingo de la Calzada, parada obligada del peregrí. Encunyem la credencial a l'alberg de la Cofradia de Santo Domingo de la Calzada, després cerquem un bar per esmorzar, com tots els dies, copiosament: entrepans, broquetes de truita de patata, cervesa, cafès i tallats. Amb les forces refetes, ens dirigim a veure la catedral i la gallina i el pollastre que hi cohabiten, segons una història miraculosa, sobre la qual, si us interessa, podeu consultar algunes enciclopèdies i/o per Internet. En eixir de la catedral, fem una ullada al magnífic Parador de Turisme i altres monuments d'aquesta coneguda població. Després d'aquesta curta però instructiva visita, tornem sobre la ruta. A mesura que avancem, les vinyes van desapareixent i cedeixen el pas a les grans extensions de sembrats de blat; el paisatge canvia notablement: ondulacions del terreny i pocs arbres. Entrem a la província de Burgos (Castella-Lleó), són les 12.35 h i la calor ja comença a

intensificar-se. En passar per la població de Belorado, encunyem la credencial i sense perdre temps continuem pedalejant fins a un petit poble, Villambista, on fem un mosset (fruita i entrepans). Són les 14.26 h i ja portem 63 quilòmetres i 4 hores i 22 minuts de pedaleig;

Encunyant la credencial a Santo Domingo de la Calzada.

la mitjana ja ha pujat fins a 15,6 km/h, el terreny és més favorable, però prop d'ací la cosa tornarà a anar de mal en pitjor. A les 16.00 h, ens trobem a Villafranca Montes de Oca i comença una altra muntada, el port de la Pedraleja, amb un fort desnivell i, a més a més, un enemic: la calor. La muntada es fa pesada i lenta, però el camí serpenteja entre carrasques, roures i pins que engrandeixen el paisatge i el fan meravellós. Realment val la pena l'esforç!

Esmorzar en un bar de Santo Domingo

Pràcticament ja superat el port apareix el primer contratemps del dia: la primera punxada. "L'afortunat" és Tico, i "l'afortunada", la roda de darrere. Aquest contratemps ens permet agafar una mica d'aire i refrescar-nos amb l'aigua de les botelles. Ens avancem un grup de 4 ciclistes italians: "ciao, bambinos!". Després de canviar la càmera d'aire, tornem a posar-nos en marxa i, als pocs metres, allí són els italians que també han punxat. Els oferim ajuda, però ens diuen que ja ho tenen solucionat; aleshores... "ciao, bambinos!".

Bò... Ja se sap: després de la muntada, ve la baixada. I quina baixada! Són 7 o 8 quilòmetres de baixada espectacular: costeruda, amb camí ample i amb un ferm perfecte. Els quilòmetres són devorats

Pòrtic de la catedral de Santo Domingo